

[Forsvarsministeren.]

kuteret sig igennem vælger at være militærnægter, mener jeg også, at man må respektere det store flertal af unge, der — og her mener jeg, at man nok kan diskutere, hvor bekvemmeligheden er størst — vælger det slid, der er forbundet med at være inde i forsvaret. Man må respektere deres mening i lige så høj grad, og jeg tror ikke, at det er videre holdbart at fremstille den konstabel, vi i dag har i forsvaret, eller den, vi i fremtiden skal have, som en professionel ung, som er mere eller mindre vild med militæret. Hvis vi ser på de ca. 10.000, vi i dag har, er der så noget militærivrigt, der skinner igennem? Det er der ikke. Med vort lovforslag stiler vi imod et almindeligt udsnit af de unge, hvor vi først og fremmest henvender os til dem, der skal have en civil uddannelse, og siger: den kan I kombinere på en fornuftig måde ved, at I for et vist antal år tegner en kontrakt.

Jeg vil så endelig sige tak til hr. K. Helveg Petersen for det, synes jeg, meget manende indlæg, han havde. Jeg mener, at det er ganske relevant, at vi ved en, skal vi sige mere lokalt præget forsvarsdebat også får den globale vurdering ind i tingene og får understreget den vældige sammenhæng, der er, og indser, at vi ikke må sætte for snævre grænser for, hvad sikkerhedspolitik indebærer.

Til sidst vil jeg gerne understrege hr. Ninn-Hansens ord om at lægge vægt på samarbejdet med socialdemokratiet om forsvarspolitikken. Det, der bliver prøvkluden for, hvor meget samarbejde der bliver, bliver den vilje, der hos alle vil være til stede under det udvalgsarbejde, som vi nu skal i gang med.

Statsministeren (*J. O. Krag*): Jeg kan især over for det, hr. Bilgrav-Nielsen sagde, bekræfte, at forsvarsministeren naturligvis forbliver på sin post, selv om forhandlingerne om denne nye ordning skulle trække lidt længere ud, end vi alle sammen håber

på. Men vi vil i hvert fald arbejde på en hurtig løsning.

Så formoder jeg, at formålet med hr. Ninn-Hansens indlæg var at kalde mig op på talerstolen, og jeg skal da gerne imødekomme ham og knytte nogle bemærkninger til det, han sagde, selv om det allerede stort set er besvaret af forsvarsministeren.

Det er jo rigtigt, som hr. Ninn-Hansen sagde, at vi i de sidste 4 år har haft en forsvarsdebat, der i hvert fald har været livligere og til tider vel også skarpere, end vi har kendt den i næsten alle de tidligere år efter krigsafslutningen i 1945. Det er også rigtigt, at anledningen til, at den debat kom, var, at VKR-regeringen, den tidligere regering, ved sin dannelse tillod sig at foretage visse dispositioner med forsvaret uden at have spurgt den fjerde forligspartner, socialdemokratiet. Det forsvarsforlig, vi opsagde, var det forsvarsforlig, som VKR havde brudt. Jeg formoder, at man fra højre side i salen erkender, at sådan forholder det sig. Jeg skal lige så lidt som hr. Ninn-Hansen grave yderligere i dette historiske forhold, men da hr. Ninn-Hansen selv nævnedet det, syntes jeg, det fortjente en lille understregning. Man kan ikke bebrejde socialdemokratiet, at vi under disse forhold meldte fra, og man kan ikke bebrejde socialdemokratiet, at vi under disse forhold gav til kende, at vi agtede at komme med vort eget forsvarsforslag, hvilket vi gjorde, og det er det lovforslag; det høje ting i dag kan behandle som et regeringsforslag.

Hr. Ninn-Hansen havde mange venlige bemærkninger til mig om min interesse for udenrigspolitik, sikkerhedspolitik, forsvarspolitik osv., og det er korrekt, jeg har et dybt engagement i alle disse ting. Hr. Ninn-Hansen sagde, at med det indblik, min virksomhed på disse felter måtte have givet mig, måtte jeg erkende, at der er en sammenhæng mellem sikkerhedspolitik og forsvarspolitik. Det erkender jeg fuldt ud, 100 pct. Der er en ganske klar og direkte sammenhæng, og dette er grunden til, at vi si-